โครงงานเลขที่ วศ.คพ. P030/2563

เรื่อง

ระบบตรวจจับไฟไหม้

โดย

นาย รักษ์พงศ์ ทอหุล รหัส 600610769

โครงงานนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ปีการศึกษา 2563

PROJECT No. CPE P030/2563

Automatic Fire Detection System

Rakpong Thorhun 600610769

A Project Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for the Degree of Bachelor of Engineering
Department of Computer Engineering
Faculty of Engineering
Chiang Mai University
2020

หัวข้อโครงงาน	: ระบบตรวจจับไฟไหม้	
	: Automatic Fire Detection	n System
โดย	: นาย รักษ์พงศ์ ทอหุล	รหัส 600610769
ภาควิชา	: วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	
อาจารย์ที่ปรึกษา	: อ.ดร.เกษมสิทธิ์ ตียพันธ์	
ปริญญา	: วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต	
สาขา	: วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	
ปีการศึกษา	: 2563	
1	อร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยา ษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรม	'
(รศ.ดร.ศ์	หัวน	หน้าภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์
คณะกรรมการสอบโครงงาน		
		ประธานกรรมการ
	(อ.ดร.เกษมสิทธิ์ ตียพันธ์)	
	(รศ.ดร.ศันสนีย์ เอื้อพันธ์วิริย	กรรมการ
	(วท.พว.ทนสนย เออพนธัววิธี	ខព្តេ <i>)</i>
		กรรมการ
	(ผศ.ดร.กานต์ ปทานุคม)

หัวข้อโครงงาน : ระบบตรวจจับไฟไหม้

โดย : นาย รักษ์พงศ์ ทอหุล รหัส 600610769

ภาควิชา : วิศวกรรมคอมพิวเตอร์
 อาจารย์ที่ปรึกษา : อ.ดร.เกษมสิทธิ์ ตียพันธ์
 ปริญญา : วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
 สาขา : วิศวกรรมคอมพิวเตอร์

สาขา : วิศวกรรมคอมพิวเ

ปีการศึกษา : 2563

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันปัญหาไฟป่าถือเป็นปัญหาที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะการเกิดไฟป่านั้นหาก เกิดขึ้นโดยไม่สามารถแก้ปัญหาได้เร็ว ไฟป่าจะก่อให้เกิดความเสียหายเป็นอย่างมาก การที่เราสามารถ ตรวจจับไฟป่าที่กำลังเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วจึงเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะสามารถลดความเสียหายจาก การเกิดไฟป่าได้

โดยระบบตรวจจับไฟไหม้นั้นจะทำการนำภาพมาตรวจจับไฟและควันไฟโดยใช้โครงข่าย ประสาท (neural network) ประเภท CNN (Convolutional Neural Network) เพื่อเป็นตัวจำแนก (classifier) ว่าภาพที่ได้ในขณะนั้นเกิดไฟไหม้ขึ้นหรือไม่ แล้วส่งข้อมูลแจ้งออกมาให้ทราบ โดยภาพที่ ระบบตรวจจับไฟไหม้จะรับเข้ามาเป็นวิดีโอที่จะนำไปแยกเป็นเฟรมภาพโดยภาพนั้นจะเป็นภาพ ลักษณะมุมสูงเพื่อจำลองว่าเป็นการตรวจจับจากกล้องบนหอคอยตรวจจับไฟป่านั่นเอง หัวข้อโครงงาน : Automatic Fire Detection System

โดย : Rakpong Thorhun 600610769

ภาควิชา : Computer Engineering

อาจารย์ที่ปรึกษา : Kasemsit Teeyapan, Ph.D. Lecturer

ปริญญา : Bachelor of Engineering สาขา : Computer Engineering

ปีการศึกษา : 2020

ABSTRACT

At present, the problem of forest fire is a very important problem because the occurrence of wildfire if occurs without solving the problem quickly. Wildfires are very damaging. Being able to quickly detect an impending wildfire is essential in order to reduce the damage caused by wildfires.

The fire detection system uses images to detect fire and smoke using a CNN (Convolutional Neural Network) type neural network to classify (classifier) that the image was at that time. Is the fire burning up? And send out the information to inform The image received by the fire detection system is a video that is split into frames, the image is of a high-angle image to simulate detection from a camera on a forest fire detection tower.

กิตติกรรมประกาศ

โครงงานนี้จะไม่สำเร็จลุล่วงลงได้ ถ้าไม่ได้รับความกรุณาจาก อ.ดร.เกษมสิทธิ์ ตียพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้สละเวลาให้ความช่วยเหลือทั้งให้คำแนะนำ ให้ความรู้และแนวคิดต่างๆรวมถึง รศ.ดร.ศันสนีย์ เอื้อพันธ์วิริยะกุล และ ผศ.ดร.กานต์ ปทานุคม ที่ให้คำปรึกษาจนทำให้โครงงานเล่มนี้ เสร็จสมบูรณ์ไปได้

ขอบคุณ ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ เอื้อเฟื้อสถานที่ในการทำโครงงาน

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ที่ให้กำลังใจรวมถึงคำแนะนำที่ดีตลอดการทำโครงงานที่ผ่านมา
นอกจากนี้ผู้จัดทำขอขอบพระคุณขอขอบพระคุณบิดา มารดาที่ได้ให้ชีวิต เลี้ยงดูสั่งสอน และ
ส่งเสียให้กระผมได้ศึกษาเล่าเรียนจนจบหลักสูตรปริญญาตรี หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต ซึ่งท่าน
ได้ให้กำลังใจ ในวันที่ท้อแท้ตลอดมา ซึ่งท่านยังเป็นแรงผลักดันให้กระผมสร้างสรรค์และมุ่งมั่นจนทำ
ให้โครงงานนี้สำเร็จ รวมทั้งขอขอบพระคุณอีกหลายๆท่านที่ไม่ได้เอ่ยนามมา ณ ที่นี้ ที่ได้ให้ความ
ช่วยเหลือตลอดมา หากหนังสือโครงงานเล่มนี้มีข้อผิดพลาดประการใด กระผมขอน้อมรับด้วยความ

ยินดี

นาย รักษ์พงศ์ ทอหุล 24 มีนาคม 2564

สารบัญ

		หน้า
บทคัดย่อ		٩
ABSTRACT	-	จ
กิตติกรรมป	ระกาศ	ฉ
สารบัญภาพ	V	ฌ
สารบัญตาร	าง	ฎ
1.1	ที่มาของโครงงาน	1
1.2	วัตถุประสงค์ของโครงงาน	1
1.3	ขอบเขตของโครงงาน	1
	1.3.1 ขอบเขตด้านฮาร์ดแวร์	1
	1.3.2 ขอบเขตด้านซอฟต์แวร์	2
1.4	ประโยชน์ที่ได้รับ	2
1.5	เทคโนโลยีและเครื่องมือที่ใช้	2
	1.5.1 เทคโนโลยีด้านฮาร์ดแวร์	2
	1.5.2 เทคโนโลยีด้านซอฟต์แวร์	2
1.6	แผนการดำเนินงาน	2
1.7	บทบาทและความรับผิดชอบ	3
1.8	ผลกระทบด้านสังคม สุขภาพ ความปลอดภัย กฎหมาย วัฒนธรรม	3
บทที่ 2 ทฤ	ษฎีที่เกี่ยวข้อง	4
2.1	การตรวจจับไฟป่าโดยใช้หอดูไฟ (การตรวจหาไฟทางกึ่งอากาศ) [1]	4
2.2	neural network [7]	8
2.3	Convolutional Neural Network [2]	8
2.4	Transfer Learning [8]	13
2.5	แกรดแคม (grad cam) [9]	15
2.6	ความรู้ตามหลักสูตรซึ่งถูกนำมาใช้หรือบูรณาการในโครงงาน	16
2.7	ความรู้นอกหลักสูตรซึ่งถูกนำมาใช้หรือบูรณาการในโครงงาน	16
บทที่ 3 โคร	งสร้างและขั้นตอนการทำงาน	17
3.1	การเตรียมชุดข้อมูลเพื่อฝึกสอนตัวแบบ(model)	17
3.2	การแปลงตัวแบบจำแนกลักษณะมาตรฐานที่มีอยู่แล้วให้เหมาะกับการจำแนกไฟไหร	ม้. 18

3.3	การฝึกสอนตัวแบบ	18
3.4	การสร้างเว็บแอพพลิเคชั่น	19
บทที่ 4 การ	ทดลองและผลลัพธ์	21
4.1	การทดสอบกับชุดข้อมูลรูปภาพกับตัวแบบในชุดข้อมูลชุดแรก	22
4.2	การทดสอบกับชุดข้อมูลรูปภาพกับตัวแบบในชุดข้อมูลชุดที่สอง	22
4.3	การทดสอบกับชุดข้อมูลรูปภาพที่ได้มาจากวิดีโออินพุตในเว็บแอพพลิเคชั่น	23
บทที่ 5 บทส	ารุปและข้อเสนอแนะ	25
5.1	สรุปผล	25
5.2	ปัญหาที่พบและแนวทางแก้ไข	25
5.3	ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาต่อ	25
เอกสารอ้างสี	วิง	26
ภาคผนวก		27
ภาคผนวก ก	า การใช้งานเว็บแอพพลิเคชั่น	28
ประวัติผู้เขีย	น	32

สารบัญภาพ

หน้า

รูปที่ 2.1 การตรวจหาไฟโดยหอดูไฟและเครื่องเล็งทิศทางไฟ	5
รูปที่ 2.2 ตัวอย่างการหาตำแหน่งที่เกิดไฟป่าโดยใช้เครื่องเล็งทิศทางไฟ	6
รูปที่ 2.3 Neural Network	8
รูปที่ 2.4 แสดงการมองของมนุษย์	9
รูปที่ 2.5 ตัวกรอง 3x3 สำหรับหาเส้นตรงทแยงสีขาว	9
รูปที่ 2.6 ผังคุณลักษณะ (feature map)	10
รูปที่ 2.7 ผังคุณลักษณะ (feature map) และ Stride	10
รูปที่ 2.8 ผังคุณลักษณะ (feature map) และ Stride	11
รูปที่ 2.9 ผังคุณลักษณะ (feature map) และ padding	11
รูปที่ 2.10 การสเกลภาพ	12
รูปที่ 2.11 max pooling	13
รูปที่ 2.12 การทรานเฟอร์เลินนิ่ง	14
รูปที่ 2.13 แสดงรายละเอียดของตัวแบบที่ใช้ในระบบ	15
รูปที่ 2.14 แสดงภาพ grad cam ที่แปลงจาก heatmap	15
รูปที่ 3.1 ตัวอย่างภาพที่ไม่มีควันไฟ	17
รูปที่ 3.2 ตัวอย่างภาพที่มีควันไฟ	17
รูปที่ 3.3 รูปแสดงค่าความแม่นยำจากการฝึกสอนตัวแบบ	18
รปที่ 3.4 ภาพแสดงหน้าเว็บแอพพลิเคชั่น	19

รูปที่	3.5 ภาพแสดงหน้าเว็บแอพพลิเคชั่น(ต่อ)	19
รูปที่	3.6 ภาพแสดงเส้นทางการใหลของข้อมูล	20
รูปที่	4.1 แสดงตัวอย่างชุดข้อมูลทดสอบที่มีควันไฟ	21
รูปที่	4.2 แสดงตัวอย่างชุดข้อมูลทดสอบที่ไม่มีควันไฟ	21
รูปที่	4.3 แสดงบางส่วนของรูปภาพที่ไม่มีควันไฟที่เพิ่มเข้ามา	22
รูปที่	4.4 แสดงบางส่วนของรูปภาพที่มีควันไฟที่เพิ่มเข้ามา	23

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 แสดงรายละเอียดการทำนาย	23
ตารางที่ 4.2 แสดงรายละเอียดการทำนาย	24

บทน้ำ

1.1 ที่มาของโครงงาน

ในปัจจุบันปัญหาไฟป่าถือเป็นปัญหาที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะการเกิดไฟป่านั้นหาก ้เกิดขึ้นโดยไม่สามารถแก้ปัญหาได้เร็ว ไฟป่าจะก่อให้เกิดความเสียหายเป็นอย่างมากทั้งในส่วนของ ธรรมชาติที่จะถูกทำลายไป ระบบนิเวศในป่าและสิ่งมีชีวิตในป่าที่ตายจากการถูกไฟคลอกและสำลัก ควันไฟรวมไปถึงกลุ่มชาวบ้านที่อาศัยอยู่ใกล้ ๆ อีกด้วยอีกทั้งการฟื้นฟูสิ่งที่ถูกทำลายไปจากไฟป่านั้น ทำได้ช้าเนื่องจากป่าไม้ต้องใช้เวลาในการเติบโต ดังนั้นการที่เราสามารถตรวจจับไฟป่าที่กำลังเกิดขึ้น ได้อย่างรวดเร็วจึงเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะสามารถลดความเสียหายจากการเกิดไฟป่าได้เป็นอย่างมาก โดยการตรวจจับไฟป่าในประเทศไทยในปัจจุบันมีหลายประเภทอาทิเช่น การตรวจจับโดยใช้พลเดิน เท้าหรือยานยนต์ออกค้นหาตามจุดเสี่ยง การติดตั้งหอดูไฟในการเฝ้าระวังไฟป่า การตรวจหาไฟโดยใช้ ดาวเทียม สิ่งที่เราสนใจคือการตรวจจับไฟและควันไฟโดยใช้หอดูไฟซึ่งใช้เจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบ โดยเจ้าหน้าที่จะต้องอยู่ประจำการบนหอและตรวจสอบอยู่ตลอดเวลาซึ่งมีข้อเสียคือในการประจำการ เป็นเวลานานเจ้าหน้าที่อาจจะเบื่อหน่าย หรือเผลอหลับได้อันจะก่อให้เกิดโอกาสที่จะตรวจจับไฟไหม้ ได้ช้าเราจึงคิดว่าสามารถใช้เทคโนโลยีในปัจจุบันมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการตรวจจับไฟไหม้ได้ โดยติดตั้งกล้องไว้บนหอดูไฟแล้วนำภาพที่ได้จากกล้องมาตรวจจับไฟโดยใช้โครงข่ายประสาท (neural network) ประเภท CNN (Convolutional Neural Network) เพื่อเป็นตัวจำแนก (classifier) ว่า ภาพที่ได้จากหอดูไฟในขณะนั้นเกิดไฟไหม้ขึ้นหรือไม่ เพื่อสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจจับไฟ และลดความผิดพลาดจากเจ้าหน้าที่ได้

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงงาน

1. พัฒนาเว็บแอพพลิเคชั่นสำหรับการทำนายภาพที่ได้จากวิดีโอในมุมมองสูงว่าเกิดไฟไหม้ หรือควันไฟขึ้นหรือไม่ได้

1.3 ขอบเขตของโครงงาน

1.3.1 ขอบเขตด้านฮาร์ดแวร์

- 1. อุปกรณ์สามารถเข้าใช้งานเว็บแอพพลิเคชั่น
- 2. อุปกรณ์สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ต

1.3.2 ขอบเขตด้านซอฟต์แวร์

- 1. ระบบใช้สำหรับการตรวจจับไฟไหม้และควันไฟจากรูปในลักษณะมุมสูงจากหอดูไฟ เท่านั้น
- 2. รูปที่สามารถตรวจจับได้เป็นรูปสีเท่านั้น

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้เว็บแอพพลิเคชั่นที่สามารถจำแนกรูปภาพที่มีไฟไหม้และควันไฟอยู่ในรูปได้

1.5 เทคโนโลยีและเครื่องมือที่ใช้

1.5.1 เทคโนโลยีด้านฮาร์ดแวร์

1. อุปกรณ์ที่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ต และใช้งานเว็บแอพพลิเคชั่นได้

1.5.2 เทคโนโลยีด้านซอฟต์แวร์

- 1. React: ใช้สำหรับการพัฒนาเว็บแอพพลิเคชั่นส่วนหน้าใช้งาน
- 2. Python: ภาษาที่ใช้ในการพัฒนาระบบ
- 3. Tensorflow[6]: ไลบรารี (library) สำหรับการสร้าง computation graph
- 4. Keras[4]: ไลบรารี (library) สำหรับการสร้าง Convolutional Neural Network
- 5. Flask: ใช้สำหรับการพัฒนาเว็บแอพพลิเคชั่นส่วนวิเคราะห์ข้อมูล

1.6 แผนการดำเนินงาน

งั้นตอนการคำเนินงาน 	2563					2564			
	ก.ค.	ส.ค.	ก.ฃ.	ต.ค.	พ.ย.	ช.ค.	ม.ค.	ก.พ.	ม.ค.
ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง									
รวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการฝึกสอนตัวแบบ									
ศึกษาโมคูล CNN									
ออกแบบตัวแบบ									
ออกแบบ UX และ UI									
พัฒนาเว็บแอพพลิเคชั่น									
พัฒนาตัวแบบ									
ทคสอบระบบ									
จัดทำรายงาน									

1.7 บทบาทและความรับผิดชอบ

โครงงานนี้เป็นโครงการที่ต้องการเวลาในการศึกษาและลองผิดลองถูก จึงใช้วิธีดำเนินงาน แบบ Agile ผสม Waterfall โดยทำการกำหนดแผนงานโดยคร่าว ๆ และนัดหมายกับอาจารย์ที่ ปรึกษาทุกสัปดาห์เพื่อส่งมอบความคืบหน้าและสรุปปัญหาที่พบเจอ เพื่อหาแนวทางแก้ไขและกำหนด งานในสัปดาห์ถัดไป

1.8 ผลกระทบด้านสังคม สุขภาพ ความปลอดภัย กฎหมาย วัฒนธรรม

โครงงานนี้จะช่วยให้การตรวจจับไฟป่าในปัจจุบันมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น โดยเพิ่มความ แม่นยำในการตรวจจับไฟป่าจากหอดูไฟและลดโอกาสที่จะตรวจจับไฟป่าพลาดหรือช้าไปของ เจ้าหน้าที่ประจำหอดูไฟอันเนื่องมาจากการทำงานติดต่อกันเป็นเวลานานทำให้เบื่อหน่ายหรือเหนื่อย ล้าได้เมื่อระบบตรวจจับไฟป่าดีขึ้น โอกาสที่ไฟป่าที่เกิดขึ้นจะลุกลามร้ายแรงก็น้อยลงส่งผลให้คุณภาพ ชีวิตของประชากร และสัตว์ป่าปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

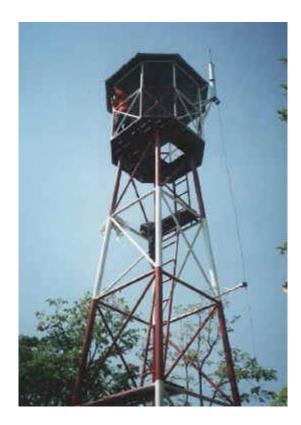
บทที่ 2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การทำโครงงาน เริ่มต้นด้วยการศึกษาค้นคว้า ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง หรือ งานวิจัย/โครงงาน ที่ เคยมีผู้นำเสนอไว้แล้ว ซึ่งเนื้อหาในบทนี้ก็จะเกี่ยวกับการอธิบายถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับโครงงาน เพื่อให้ ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาในบทถัดๆไปได้ง่ายขึ้น เนื้อหาในบทนี้จะแบ่งออกเป็นสามส่วนหลักๆคือส่วนที่เป็น การการตรวจจับไฟป่าโดยใช้หอดูไฟ ส่วน neural network และส่วน Convolutional Neural Network ดังนี้

2.1 การตรวจจับไฟป่าโดยใช้หอดูไฟ (การตรวจหาไฟทางกึ่งอากาศ) [1]

เป็นการตรวจหาไฟโดยจุดตรวจการณ์จะอยู่กับที่ ซึ่งจุดตรวจการณ์อาจเป็นหอดูไฟ (ภาพที่ 2.1) ซึ่งสร้างขึ้นโดยตรง หรือดัดแปลงคาคบต้นไม้เพื่อใช้เป็นหอดูไฟ หรือใช้จุดสังเกตการณ์ที่มีอยู่ตาม ธรรมชาติ เช่น ยอดเขา และริมหน้าผาสูง เป็นต้น วิธีนี้เหมาะสำหรับการตรวจหาไฟในพื้นที่ที่เป็นที่ ราบกว้างใหญ่ โดยปกติแล้วรัศมีระยะตรวจการณ์สูงสุดของหอดูไฟจะอยู่ ระหว่าง 30-40 กิโลเมตร โดยมีอุปกรณ์ช่วย คือกล้องส่องทางไกล (Heikkila et at, 1993) ทั้งนี้โดยมีปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพล ต่อรัศมีการมองเห็น ได้แก่ ช่วงเวลาที่แตกต่างกันของวัน หมอกควัน และทิศทางของแสงอาทิตย์ เป็น ต้น

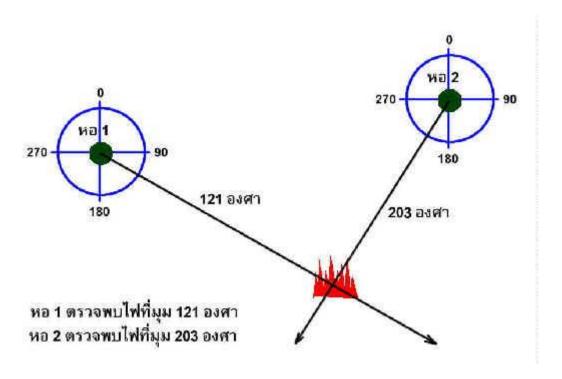
เนื่องจากการสร้างหอดูไฟเป็นการลงทุนที่ใช้ค่าใช้จ่ายสูง ดังนั้นจึงได้มีความพยายามที่จะ ดัดแปลงเพื่อลดต้นทุน เช่น ในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ทดลองสร้างหอดูไฟเคลื่อนที่โดยใช้รถเทรล เลอร์มาดัดแปลงเป็นหอดูไฟ และต่อมาได้ทดลองใช้หอดูไฟอัตโนมัติ โดยติดตั้งกล้องโทรทัศน์ไว้บนหอ ดูไฟแทนการใช้เจ้าหน้าประจำหอดูไฟ แต่ปรากฏว่าไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจาก กล้องโทรทัศน์ไม่สามารถแยกแยะควันไฟได้ดีเท่ากับสายตาของมนุษย์ และค่าใช้จ่ายก็ยังคงสูงอยู่ เช่นเดิม สำหรับประเทศอิตาลีได้มีการพัฒนาระบบตรวจหาไฟอัตโนมัติติดตั้งบนหอดูไฟมาเป็น เวลานานแล้ว โดยในปัจจุบันมีระบบที่มีประสิทธิภาพสูง คือใช้เครื่องตรวจจับคลื่นรังสีอินฟราเรด (Infrared Sensor) ประกอบกับกล้องวิดีโอ ทำให้สามารถตรวจพบไฟป่าได้อย่างมีประสิทธิภาพ มากกว่าใช้สายตามนุษย์และในขณะเดียวกันก็สามารถส่งภาพบริเวณที่เกิดไฟไหม้ในขณะนั้นมายัง ห้องควบคุมได้ในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตามระบบดังกล่าวยังมีราคาแพงมาก โดยประเทศไทยเคยนำ ระบบดังกล่าวมาทดลองใช้ที่สถานีควบคุมไฟป่าห้วยฮ่องไคร้ จังหวัดเชียงใหม่ ในปี พ.ศ. 2537

รูปที่ 2.1 การตรวจหาไฟโดยหอดูไฟและเครื่องเล็งทิศทางไฟ

1. ข้อควรคำนึงในการสร้างหอดูไฟ

1.1 ในพื้นที่รับผิดชอบ จะต้องสร้างหอดูไฟหลายๆ หอในลักษณะเป็นเครือข่ายที่สามารถครอบคลุม การตรวจการณ์ได้ทั่วทั้งพื้นที่ โดยมีพื้นที่ตรวจการณ์ของแต่ละหอเหลื่อมกัน เพื่อว่าเมื่อเกิดไฟป่าขึ้น ณ บริเวณใด ๆ ก็ตาม จะต้องมีหอดูไฟอย่างน้อยที่สุด 2 หอ ตรวจพบไฟนั้นได้ในเวลาเดียวกัน ซึ่งจะ ทำให้สามารถใช้เครื่องเล็งทิศทางไฟ (Fire finder) วัดหาจุดที่เกิดไฟป่าได้อย่างแม่นยำโดยใช้หลักการ หาจุดตัด (Interception) (ภาพที่ 2.2)

รูปที่ 2.2 ตัวอย่างการหาตำแหน่งที่เกิดไฟป่าโดยใช้เครื่องเล็งทิศทางไฟ

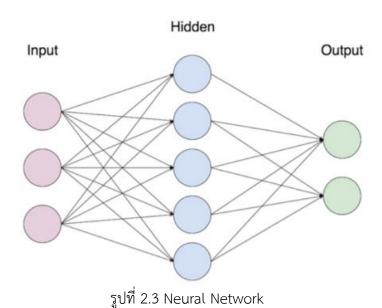
- 1.2 จุดที่สร้างหอดูไฟต้องเป็นที่สูงของพื้นที่นั้น ทำให้ตรวจการณ์พื้นที่โดยรอบได้เป็นบริเวณกว้าง ที่สุดเท่าที่จะเป็นได้ ความสูงของหอดูไฟโดยทั่วไปจะอยู่ระหว่าง 5-25 เมตร ขึ้นอยู่กับภูมิประเทศของ จุดที่ตั้งหอดูไฟ และความสูงของต้นไม้โดยรอบ โดยหอดูไฟจะต้องสูงพ้นยอดต้นไม้หรือพ้นสิ่งกีดขวาง การเห็นใด ๆ ในพื้นที่นั้น
- 1.3 หอดูไฟจะสร้างด้วยเหล็กหรือไม้ก็ได้ แต่จะต้องสร้างอย่างมั่นคงแข็งแรง บันไดทางขึ้นมีที่ยึดเกาะ อย่างปลอดภัย และต้องไม่ตั้งในจุดที่มีลมแรงเกินไป
- 1.4 บริเวณรอบฐานหอดูไฟจะต้องถางวัชพืชให้หมด เพื่อป้องกันไม่ให้ไฟป่าลุกลามมาสร้างความ เสียหายให้แก่หอดูไฟ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหอที่สร้างด้วยไม้
- 1.5 จุดที่ตั้งหอดูไฟ ต้องสามารถหมายลงในแผนที่ได้อย่างถูกต้องแน่นอน ทั้งนี้เพื่อให้เครื่องเล็ง ทิศทางไฟสามารถวัดมุมและหาจุดที่เกิดไฟป่าได้อย่างแม่นยำ
- 1.6 จะต้องมีอุปกรณ์ประจำหอดูไฟอย่างครบถ้วน ดังนี้คือ
- เครื่องเล็งทิศทางไฟ
- แผนที่ภูมิประเทศ มาตราส่วน 1 : 50,000

- กล้องส่องทางไกล
- อุปกรณ์ดับไฟป่า 1 ชุดเล็ก (ที่ตบไฟ ถังฉีดน้ำดับไฟ และครอบไฟป่า อย่างละ 2 อัน)
- อุปกรณ์การสื่อสาร
- สมุดจดรายงานไฟป่า
- 2. ข้อดีของการตรวจหาไฟโดยหอดูไฟ
- 2.1 สามารถตรวจการณ์พื้นที่ได้กว้างมากในเวลาเดียวกัน
- 2.2 ประหยัดค่าใช้จ่าย โดยเฉพาะค่าน้ำมันเชื้อเพลิง
- 2.3 สามารถกำหนดตำแหน่งที่เกิดไฟป่าได้อย่างแม่นยำ โดยการใช้เครื่องเล็งทิศทางไฟ
- 2.4 ใช้เป็นแม่ข่ายในการติดต่อสื่อสารทางวิทยุ เพื่อประสานงานการดับไฟป่าในพื้นที่นั้น ๆ ได้ในตัว
- 2.5 ใช้เป็นที่ติดตั้งอุปกรณ์ตรวจวัดอากาศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องวัดความเร็วและทิศทางลม เพื่อ การคำนวณพฤติกรรมของไฟป่า
- 2.5 ใช้เป็นที่ชมวิวได้ในช่วงนอกฤดูไฟป่า
- 3. ข้อเสียของการตรวจหาไฟโดยหอดูไฟ
- 3.1 มีความยากลำบากในการก่อสร้าง เพราะมักต้องก่อสร้างในพื้นที่ป่าที่ไม่มีถนนหนทางและอยู่ในที่ สูง ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญในการขนส่งวัสดุอุปกรณ์การก่อสร้าง
- 3.2 ค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างสูง
- 3.3 ต้องมีค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาอยู่เสมอ เพื่อให้หอมีความมั่นคงแข็งแรงและปลอดภัยสำหรับ ผู้ปฏิบัติงาน
- 3.4 ไม่เหมาะสำหรับพื้นที่ที่เป็นภูเขาสลับซับซ้อน เพราะจะเกิดจุดอับที่ตรวจการณ์ไม่เห็นเป็นจำนวน มาก เช่นในร่องเขา ในหุบเขา และด้านหลังเขา เป็นต้น
- 3.5 หากทัศนวิสัยไม่ดี อันเนื่องมาจากเมฆ หรือหมอกควัน จะทำให้ประสิทธิภาพในการตรวจการณ์ ลดลงมาก

3.6 เจ้าหน้าที่ประจำหอดูไฟ เกิดความเครียดและความเบื่อหน่ายในการปฏิบัติงานได้ง่าย เนื่องจาก การต้องอยู่บนหอคนเดียวเป็นเวลานาน โดยมีกิจกรรมที่ซ้ำซากจำเจเพียงอย่างเดียวคือการเพ่งมอง พื้นที่รอบตัว จึงมีบ่อยครั้งที่เจ้าหน้าที่เผลอหลับ หรือบางครั้งนั่งอ่านหนังสือแก้เหงาจนลืมตรวจหาไฟ ไปใบบางเวลา

2.2 neural network [7]

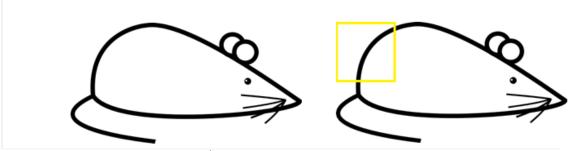
โครงข่ายประสาท หรือ Neural Network [7] เป็นโมเดลที่อาศัยการเรียนรู้จากชุดข้อมูล ที่ เลียนแบบการทำงานของเซลล์ประสาทด้วยพีชคณิตเชิงเส้น สามารถแสดงในรูปของกราฟได้โดยมี โหนดแทนเซลล์ประสาท และเส้นเชื่อมระหว่างโหนดแทนปลายประสาทดังแสดงในรูปที่ 2.3

2.3 Convolutional Neural Network [2]

Convolutional Neural Network (CNN) หรือ โครงข่ายประสาทแบบคอนโวลูชัน เป็น โครงข่ายประสาทเทียมหนึ่งในกลุ่ม bio-inspired โดยที่ CNN จะจำลองการมองเห็นของมนุษย์ที่มอง พื้นที่เป็นที่ย่อย ๆ และนำกลุ่มของพื้นที่ย่อย ๆ มาผสานกัน เพื่อดูว่าสิ่งที่เห็นอยู่เป็นอะไรกันแน่

การมองพื้นที่ย่อยของมนุษย์จะมีการแยกคุณลักษณะ (feature) ของพื้นที่ ย่อยนั้น เช่น ลายเส้น และการตัดกันของสี ซึ่งการที่มนุษย์รู้ว่าพื้นที่ตรงนี้เป็นเส้นตรงหรือสีตัดกัน เพราะมนุษย์ดูทั้งจุดที่สนใจและบริเวณรอบ ๆ ประกอบกันดังรูปที่ 2.4

รูปที่ 2.4 แสดงการมองของมนุษย์

ถ้าเราเปรียบว่ากรอบสีเหลี่ยมสีเหลืองนั้น คือพื้นที่ที่มนุษย์กำลังให้ความสนใจอยู่ แต่เรา สามารถรับรู้ได้ว่าสิ่งนี้คือหนู เพราะเรากวาดสายตามองรอบ ๆ

Feature Extraction

แนวคิดของ CNN นั้นค่อนข้างเป็นแนวคิดที่ดีมาก แต่สิ่งที่ซับซ้อนของมันคือระบบการ
คำนวณที่สอดคล้องกับแนวคิดของมันเองและต้องมีคณิตศาสตร์มารองรับ โดยการคำนวณตามแนวคิด
นี้ใช้หลักการเดียวกันกับ คอนโวลูชันเชิงพื้นที่ (Spatial Convolution) ในการทำงานด้าน อิมเมจ
โปรเซสซิ่ง (Image Processing) การคำนวณนี้จะเริ่มจากการกำหนดค่าใน ตัวกรอง
(filter) หรือ เคอร์เนล (kernel) ที่ช่วยดึงคุณลักษณะที่ใช้ในการรู้จำวัตถุออก โดยปกติตัวกรอง/
เคอร์เนลอันหนึ่งจะดึงคุณลักษณะที่สนใจออกมาได้หนึ่งอย่าง เราจึงจำเป็นต้องตัวกรองหลายตัวกรอง
ด้วย เพื่อหาคุณลักษณะทางพื้นที่หลายอย่างประกอบกัน

ลักษณะของ Filter

สำหรับ Filter ของภาพดิจิทัลนั้น โดยปกติแล้วจะเป็นตารางสองมิติที่มีขนาดตามพื้นที่ย่อย ๆ ที่เราอยากพิจารณา

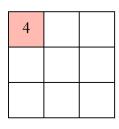
สมมุติว่าถ้าเราต้องการหาเส้นตรงทแยงสีขาว ตัวกรองของเราอาจจะอยู่ในลักษณะดังรูปที่ 2.5 นี้

1	-1	-1
-1	1	-1
-1	-1	1

รูปที่ 2.5 ตัวกรอง 3x3 สำหรับหาเส้นตรงทแยงสีขาว

ตำแหน่งตรงกลางที่มีกรอบสีฟ้าคือ Anchor ที่เอาไว้ทาบบนพิกเซล(pixel)ของภาพข้อมูลเข้า ตัวกรอง จะถูกทาบลงในพิกเซล(pixel)แรกของภาพข้อมูลเข้า จากนั้นจะถูกเลื่อนไปทาบบนพิกเซล(pixel)อื่น ในภาพทีละพิกเซล(pixel)จนครบทุกพิกเซล(pixel)ในภาพ เราอาจจะไม่ทาบตัวกรองบนพิกเซล (pixel)ที่อยู่ใกล้กรอบภาพ เพราะตัวกรองจะล้นออกไปนอกภาพ เมื่อเราเลื่อนตัวกรองไปเรื่อย ๆ จน ครบทุกพิกเซล(pixel)ที่สามารถเลื่อนได้ในภาพ สิ่งที่เราได้นั้นจะเป็นสิ่งที่เรียกว่า *ผังคุณลักษณะ* (feature map) ดังรูปที่ 2.6

1x1	1x0	1x1	0	0
0x0	1x1	1x0	1	0
0 x 1	0x0	1x1	1	1
0	0	1	1	0
0	1	1	0	0

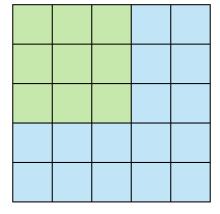

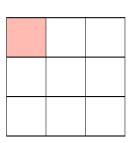
รูปที่ 2.6 ผังคุณลักษณะ (feature map)

ซ้าย: filter เลื่อนไปบน input. ขวา: ผลลัพธ์การคำนวณซึ่งออกมาเป็น Feature map

Stride และ Padding

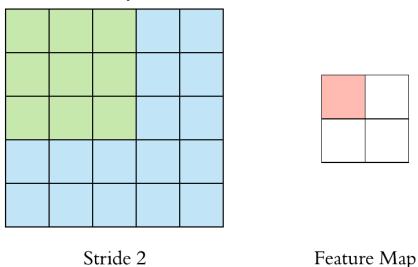
Stride เป็นตัวกำหนดว่าเราจะเลื่อนตัวกรอง (filter) ไปด้วย Step เท่าไร (รูปที่ 2.7 แสดงตัวอย่าง ด้านล่างกำหนด Stride เท่ากับ 1)

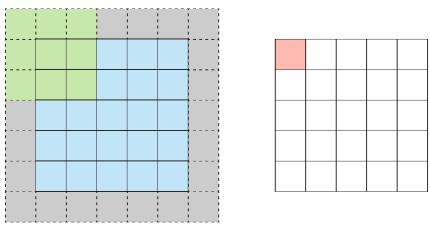
Stride 1 Feature Map รูปที่ 2.7 ผังคุณลักษณะ (feature map) และ Stride

เราสามารถกำหนดค่าของ Stride ให้มากขึ้นก็ได้ ถ้าเราต้องการให้การคำนวนหาคุณลักษณะมีพื้นที่ ทับซ้อนกันน้อยขึ้น แต่อย่างไรก็ตามการกำหนดค่าของ Stride ที่มากขึ้นจะทำให้เราได้ผังคุณลักษณะ (feature map) ที่มีขนาดเล็กลงดังรูปที่ 2.8

รูปที่ 2.8 ผังคุณลักษณะ (feature map) และ Stride

Padding จากรูปด้านล่างเราจะพื้นที่สีเทารอบ ๆ Input พื้นที่เหล่านี้เป็นพื้นที่ที่เรามักเติมเข้าไป โดย อาจจะเป็นเติม 0 หรือค่าต่าง ๆ เข้าไป เพื่อให้เวลาในการทำ CNN นั้น Feature Map ที่ได้ยังคงมี ขนาดเท่ากับ Input ดังรูปที่ 2.9

Stride 1 with Padding Feature Map รูปที่ 2.9 ผังคุณลักษณะ (feature map) และ padding

ในบางปัญหา Input ที่อยู่ตามขอบภาพอาจมีควาวมสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจบางอย่าง เราจึง จำเป็นต้องเก็บคุณลักษณะตามขอบของรูปภาพไว้ด้วย

Max Pooling

ก่อนอื่นเรามองลองดูหนึ่งในปัญหาของการทำ CNN กันก่อน สมมติเราใช้ CNN ด้วยขนาดตัวกรอง 3x3 พิกเซล (pixel)แต่เรารู้ดีว่าเวลาเรามองภาพแล้วเราตอบได้ว่ามันคืออะไร เพราะเรามองไปใน บริเวณที่กว้างกว่านั้นดังรูปที่ 2.10

รูปที่ 2.10 การสเกลภาพ

จากภาพ จะเห็นว่าต่อให้รูปภาพมีขนาดสเกลที่เล็กลง แต่เราก็ยังสามารถมองออกว่ามันคือ เครื่องปั้นดินเผา แสดงว่า เราจำแนกวัตถุชิ้นนี้ที่ความละเอียดต่ำลง แต่เรากำลังทำ CNN ที่ความ ละเอียดสูง

Multiscale Analysis จากปัญหาด้านบนเราจะเห็นว่าเป็นไปได้ยากมากหากเราต้องอาศัยข้อมูลที่ หยาบหรือละเอียดอย่างใดอย่างหนึ่งในการจำแนกวัตถุ ดังนั้นในการฝึกเครื่องเราจึงจะเป็นต้องมีข้อมูล ทั้งหยาบและละเอียดควบคู่กันไป

ตอนนี้เรารู้แล้วว่าเราจำเป็นต้องคำนวณภาพในหลายสเกล แต่ปัญหาที่สำคัญคือเราจะทำให้การ คำนวณอยู่ในรูปหลายสเกลได้อย่างไร หากเราใช้ตัวกรองขนาด 3x3 เรากำลังจะจัดการกับรายละเอียด เล็ก ๆ (ภาพใหญ่มีรายละเอียดมาก จึงถือว่าเป็นสเกลละเอียด) แต่ด้วยตัวกรองขนาดเท่าเดิม หากทำ กับภาพที่ขนาดเล็กลงแล้ว มันจะครอบคลุมพื้นที่วัตถุเดิมมากขึ้น ดังนั้นถ้าโครงข่ายเราควรจะต้องมี การย่อรูปประกอบด้วย เราก็จะสามารถเข้าถึงความสามารถด้านการวิเคราะห์หลายความละเอียดได้

Pooling คือความสามารถในการย่อรูปแบบหนึ่ง ซึ่งมีสองประเภทหลักที่นิยมกันคือ max pooling และ mean pooling

Max Pooling เป็นตัวกรองแบบหนึ่งที่หาค่าสูงสุดในบริเวณที่ตัวกรองทาบอยู่มาเป็นผลลัพธ์ โดยเรา จะเตรียมตัวกรองในลักษณะเดียวกับการทำ Feature Extraction ของ CNN มาทาบบนข้อมูลแล้ว เลือกค่าที่สูงที่สุดบนตัวกรองนั้นมาเป็นผลลัพธ์ใหม่ และจะเลื่อนตัวกรองไปตาม Stride ที่กำหนดไว้ โดยขนาดตัวกรองของการทำ max pooling (ดังแสดงในรูปที่ 2.11) จะนิยมเรียกกันว่า pool size

1	1	2	4	may nool with 2v2		
5	6	7	8	max pool with 2x2 window and stride 2	6	8
3	2	1	0		3	4
1	2	3	4			

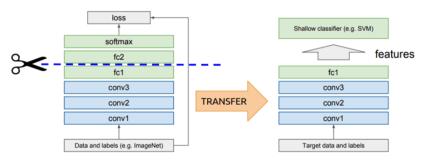
รูปที่ 2.11 max pooling

2.4 Transfer Learning [8]

โมเดล Deep Learning หลาย ๆ ตัวที่เราใช้อยู่ มีความซับซ้อน มี Parameter (Weight) จำนวนหลายล้านตัว การเริ่มต้นเทรนโมเดล Deep Learning ที่ซับซ้อนขนาดนี้ ตั้งแต่ต้น (Weight Initialization ด้วยค่า Random) ต้องใช้ทั้งข้อมูล Dataset ขนาดใหญ่ พลังการประมวลผลมหาศาล และเวลาหลายวันจนถึงหลายสัปดาห์ Transfer Learning คือ เทคนิคที่ช่วยลดเวลาการเทรนโมเดล Deep Learning ด้วยการนำบางส่วนของโมเดลที่เทรนเรียบร้อยแล้ว กับงานที่ใกล้เคียงกัน มาใช้เป็น ส่วนหนึ่งของโมเดลใหม่ ในทางปฏิบัติ มีคนจำนวนน้อยมากที่เทรน Convolutional Neural Network ตั้งแต่ต้น เนื่องจากไม่มีชุดข้อมูล Dataset ที่ใหญ่พอ ดังนั้นคนส่วนใหญ่จึงใช้วิธีนำโมเดล ConvNet ที่เทรนกับชุดข้อมูล Dataset ขนาดใหญ่ (เช่น ImageNet ที่มีข้อมูลตัวอย่างจำนวน 1.2 ล้านรูป ประกอบด้วย 1000 หมวดหมู่) นำโมเดลนั้นมาเป็นโมเดลตั้งต้นเพื่อเทรนต่อ กับ Dataset ขนาดเล็กในงานเฉพาะทาง หรือ ใช้สกัด Feature สำหรับงานที่ต้องการออกมาดังแสดงในรูปที่ 2.12

Idea: use outputs of one or more layers of a network trained on a different task as generic feature detectors. Train a new shallow model on these features.

Assumes that $D_S = D_T$

รูปที่ 2.12 การทรานเฟอร์เลินนิ่ง

การใช้ Transfer Learning ส่วนใหญ่ แบ่งเป็น 3 แบบดังนี้

- ใช้ ConvNet เป็น Fixed Feature Extractor นำ ConvNet มาลบ Dense Layer สุดท้าย ออกไป เราจะได้ Feature Extractor ที่เราสามารถสร้าง Linear Classifier (Head) เทรนให้ Classify Feature เหล่านี้ สำหรับงานใหม่ กับชุดข้อมูล Dataset ใหม่ที่มีขนาดเล็กกว่ามาก
- Fine-tuning โมเดล ConvNet แทนที่เราจะเทรนเฉพาะ Head เราสามารถ Fine-tuning ทั้งโมเดล ConvNet ทุก Layer เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพที่ดีขึ้น กับงานใหม่ และ Dataset ใหม่
- Pretrained models เนื่องจาก ConvNet สมัยใหม่ ต้องใช้เวลาเทรนที่ยาวนานประมาณ 2-3 สัปดาห์ บนเครื่อง Server ความเร็วสูง ที่มีหลาย GPU จึงมีผู้นำ Pretrained models โมเดลที่ เทรนเรียบร้อยแล้ว มาแชร์กันในอินเตอร์เน็ต ให้ผู้อื่นได้ใช้ เรียกว่า Model Zoo

ซึ่งในโครงงานนี้จะใช้การ transfer learning แบบ Fine-tuning จาก Model Zoo ที่ชื่อ MobileNetV2 ดังรูปที่ 2.13

Model: "MobileNetV2"

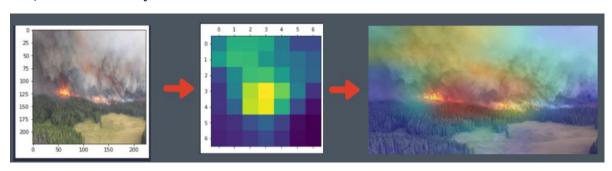
Layer (type)	Output Shape	Param #
input_1 (InputLayer)	[(None, 224, 224, 3)]	0
mobilenetv2_1.00_224 (Functi	(None, None, None, 1280)	2257984
avg_pool (GlobalAveragePooli	(None, 1280)	0
batch_normalization (BatchNo	(None, 1280)	5120
top_dropout (Dropout)	(None, 1280)	0
pred (Dense)	(None, 2)	2562
activation (Activation)	(None, 2)	0

Total params: 2,265,666 Trainable params: 2,228,994 Non-trainable params: 36,672

รูปที่ 2.13 แสดงรายละเอียดของตัวแบบที่ใช้ในระบบ

2.5 แกรดแคม (grad cam) [9]

หลาย ๆ คนจะมองว่า Neural Network เป็นเหมือนกล่องดำ ข้างในมีแต่ตัวเลข เมตริก เทน เซอร์ Neuron, Activation, Gradient วิ่งไปวิ่งมา โดยที่เราไม่รู้ว่า Logic การทำงานภายในของมัน เป็นอย่างไร ไม่สามารถเข้าใจได้ แต่เราสามารถใช้เทคนิค Grad-CAM มาช่วยในการตีความ Activation และ Gradient ของโมเดล ทำให้เข้าใจถึงการทำงานภายใน Neural Network มากขึ้น ว่าโมเดลพิจารณาจากบริเวณไหน Attention โฟกัสส่วนไหน เป็นพิเศษ โดยจะนำค่าเกรเดียนของ โมเดลที่ใช้ในการปรับค่าพารามิเตอร์นำออกมาแปลงเป็น heatmap และนำมา visualize กับรูปภาพ อินพุตเราก็จะได้รูป grad cam ที่แสดงให้เห็นว่าโมเดลมีการให้ความสำคัญกับบริเวณไหนในรูปภาพ อินพุตนั่นเองดังแสดงในรูปที่ 2.14

รูปที่ 2.14 แสดงภาพ grad cam ที่แปลงจาก heatmap

2.6 ความรู้ตามหลักสูตรซึ่งถูกนำมาใช้หรือบูรณาการในโครงงาน

ได้นำความรู้เรื่องการจำแนกลักษณะสิ่งต่าง ๆ ทั้งจาก neural network จาก Convolutional Neural Network และจาก Grad cam มาใช้ในโครงงานนี้ซึ่งได้เรียนรู้มาจากวิชา major elective ตามหลักสูตร

2.7 ความรู้นอกหลักสูตรซึ่งถูกนำมาใช้หรือบูรณาการในโครงงาน

ความรู้ที่ได้ศึกษาเองก็จะเป็นการเขียนเว็บแอพพลิเคชั่นโดยใช้ react , Flask การใช้ไลบรารี่ (library) Tensorflow และ Keras ในการพัฒนาระบบ

บทที่ 3 โครงสร้างและขั้นตอนการทำงาน

ในบทนี้จะกล่าวถึงหลักการ และการออกแบบระบบจำแนกลักษณะของรูปที่มีไฟไหม้อยู่ใน ภาพและไม่มีไฟไหม้อยู่ในภาพโดยอาศัยหลักการ Convolutional Neural Network ในการจำแนก ลักษณะของรูปโดยการทำงานของระบบจะมีดังนี้

3.1 การเตรียมชุดข้อมูลเพื่อฝึกสอนตัวแบบ(model)

โดยจะมีชุดข้อมูลที่หามาจากอินเทอร์เน็ตเป็นรูปภาพที่มีควันไฟอยู่ในภาพและรูปภาพที่ไม่มี ควันไฟอยู่ในภาพมาทำการฝึกสอนระบบที่ได้จากการ transfer learning แบบ Fine-tuning จาก Model Zoo ที่ชื่อ MobileNetV2 โดยข้อมูลภาพที่ได้รวบรวมมาจะเป็นภาพสี โมเดล RGB นามสกุลไฟล์ jpg โดยจะแบ่งเป็นสองช่วงช่วงแรกเป็นรูปควันไฟและวิวจำนวน 2,723 รูปโดยเป็น รูปควันไฟในลักษณะที่ไม่มีเปลวเพลิงอยู่เลย ภายหลังได้เพิ่มชุดข้อมูลเพิ่มเข้าไปอีกเป็นจำนวน 4,304 รูป แบ่งเป็นรูปภาพที่ไม่มีควันไฟ 2,097 รูปและรูปที่มีควันไฟ 2,207 รูปโดยเป็นรูปควัน ไฟที่มีเปลวเพลิงและวิวที่มีโทนสีแดงซึ่งภาพที่ได้รวบรวมมาจะมีตัวอย่างดังนี้

ภาพที่ไม่มีควันไฟ

รูปที่ 3.1 ตัวอย่างภาพที่ไม่มีควันไฟ

ภาพที่มีควันไฟ

รูปที่ 3.2 ตัวอย่างภาพที่มีควันไฟ

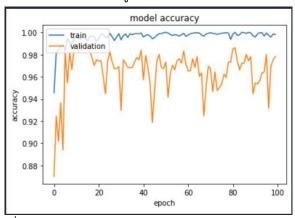
จากนั้นเราก็จะนำชุดข้อมูลที่ได้นั้นมาทำการเตรียมก่อนจะนำไปฝึกสอนโดยทำการสุ่มหมุน รูปภาพ สุ่มซูมรูปภาพ และทำการปรับอัตราส่วนค่าสี (rescale) จากที่ค่าสีมีค่า 0 ถึง 255 เป็น -1 ถึง 1

3.2 การแปลงตัวแบบจำแนกลักษณะมาตรฐานที่มีอยู่แล้วให้เหมาะกับการจำแนกไฟไหม้

โดยเราจะทำการโหลด (load) ตัวแบบสำเร็จรูปที่มีอยู่แล้วในไลบรารี (library) ในทีนี้เราจะ ใช้ตัวแบบที่ชื่อ MobileNetV2 [5] มาใช้ซึ่งตัวแบบนี้เดิมจะใช้ในการจำแนกลักษณะสิ่งต่าง ๆ 1,000 ลักษณะแต่เราจะนำมาดัดแปลงให้ใช้กับการจำแนกลักษณะของไฟไหม้ ควันไฟ และรูป ปกติเท่านั้น โดยจะนำเฉพาะส่วนเริ่มต้นของตัวแบบมาใช้เพื่อที่จะเอาความสามารถของตัวแบบ ขั้นต้นในการประเมินขั้นต้นเท่านั้น จากนั้นเราจะทำการสร้างเลเยอร์ (layer) นำมาต่อท้ายตัว แบบ MobileNetV2 [5] ส่วนเริ่มต้นโดยจะมีเลเยอร์ (layer) GlobalAveragePooling2D และ Dense ที่มี activation function เป็น SoftMax โดยมีสองโหนดเพื่อเป็นการจำแนกลักษณะ ของ ควันไฟ และปกตินั่นเอง โดยเราเรียกการนำตัวแบบสำเร็จรูปมาดัดแปลงให้ได้การจำแนก ลักษณะที่ต้องการนี้ว่า การทรานเฟอร์เลินนิ่ง (Transfer Learning) [3]

3.3 การฝึกสอนตัวแบบ

เมื่อได้ตัวแบบที่จะใช้ในการจำแนกแล้วเราก็นำมาทำการฝึกสอนกับชุดข้อมูลที่เราได้จากข้อ ที่ 1. แล้วทำการฝึกสอนไปเรื่อย ๆ จนได้ค่าความผิดพลาดที่พอใจ โดยจากการฝึกสอนแล้วพบว่า การฝึกสอนที่ 82 รอบของชุดข้อมูล (epoch) ได้ค่าความแม่นยำในการฝึกสอนมากที่สุดโดยได้ค่า ความแม่นยำในการทำนายเท่ากับ 0.9861 ดังรูปที่ 3.3 นี้

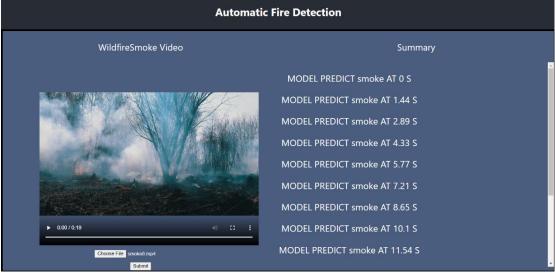

รูปที่ 3.3 รูปแสดงค่าความแม่นยำจากการฝึกสอนตัวแบบ

3.4 การสร้างเว็บแอพพลิเคชั่น

การพัฒนาส่วนการแสดงผล (Frontend)

ในส่วนของการพัฒนาส่วนแสดงผลเลือกใช้ React ซึ่งเป็น ไลบรารี JavaScript โดย สามารถใช้งานเป็นรูปแบบเว็บแอพพลิเคชั่นที่สามารถเข้าได้ทุกอุปกรณ์ที่รองรับเว็บ เบราว์เซอร์แต่เหมาะกับอุปกรณ์ pc ที่สุด ซึ่งมีปุ่มอัปโหลดไฟล์วิดีโอที่มีควันไฟ ปุ่มซับมิท (submit) จะมีส่วนแสดงผลการทำนายจากโมเดลจากรูปที่ได้มากจากวิดีโอและแสดงรูปจาก แกรดแคม(gradcam)[9] ดังรูปที่ 3.4 และรูปที่ 3.5 นี้

รูปที่ 3.4 ภาพแสดงหน้าเว็บแอพพลิเคชั่น

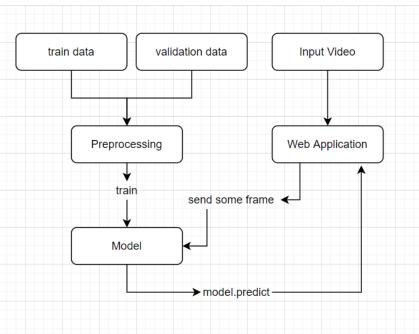

รูปที่ 3.5 ภาพแสดงหน้าเว็บแอพพลิเคชั่น(ต่อ)

การพัฒนาส่วนการวิเคราะห์ข้อมูล (Backend)

จะนำโมเดลที่ได้รับการฝึกสอนมาแล้วมาทำการทำนายรูปที่ได้จากเฟรมภาพจาก วิดีโอ อินพุตจากหน้าส่วนการแสดงผลโดยจะทำการแบ่งเฟรมรูปภาพเป็น 14 เฟรมตลอดแล้วนำ ผลการทำนายที่ได้และรูปแกรดแคม(grad cam)[9] ที่ทำจากรูปที่ถูกทำนายเป็นควันไฟใน เฟรมแรกส่งกลับไปยังส่วนการแสดงผลโดยใช้เครื่องมือพัฒนาเป็น flask ที่ใช้ภาษา python ในการพัฒนา

• เส้นทางการไหลของข้อมูล (Dataflow) แสดงได้ดังรูปที่ 3.6

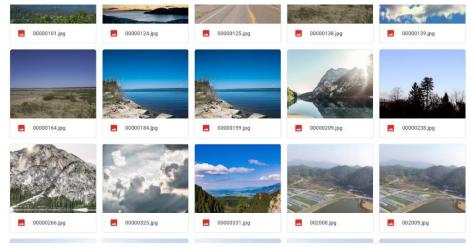
รูปที่ 3.6 ภาพแสดงเส้นทางการไหลของข้อมูล

บทที่ 4 การทดลองและผลลัพธ์

ในบทนี้จะทดสอบเกี่ยวกับความถูกต้องในการทำนายของตัวแบบจากข้อมูลที่ไม่เคยเห็นมา ก่อน (Blind Test) โดยจะแบ่งเป็นการทดสอบจากรูปภาพที่ทำการรวบรวมมาเพื่อทำการทดสอบ และ การทดสอบจากรูปภาพที่ได้จากวิดีโอที่ได้มาจากการทดสอบเว็บแอพพลิเคชั่นโดยชุดข้อมูล ทดสอบมีจำนวน 125 รูปแบ่งเป็น รูปที่ไม่มีควันไฟ 62 รูปและรูปที่มีควันไฟ 63 รูป ตัวอย่างดังรูปที่ 4.1 และ 4.2 นี้

รูปที่ 4.1 แสดงตัวอย่างชุดข้อมูลทดสอบที่มีควันไฟ

รูปที่ 4.2 แสดงตัวอย่างชุดข้อมูลทดสอบที่ไม่มีควันไฟ

4.1 การทดสอบกับชุดข้อมูลรูปภาพกับตัวแบบในชุดข้อมูลชุดแรก

จากบทที่สามได้กล่าวไว้ว่าข้อมูลในการฝึกสอนตัวแบบนั้นมีสองชุดข้อมูลโดยในการทดสอบนี้ จะกล่าวถึงการทดสอบตัวแบบที่ได้รับการฝึกสอนจากชุดข้อมูลชุดแรกซึ่งเป็นภาพที่มีลักษณะเป็นควัน ไฟที่ไม่มีเปลวเพลิงอยู่ในรูปภาพเลย โดยได้ค่าความถูกต้องของการทำนายเพียง 0.77 เท่านั้นโดยการ ตรวจสอบแต่ละรูปพบว่ารูปที่ตัวแบบทำนายผิดนั้นส่วนใหญ่เป็นรูปควันไฟที่มีเปลวเพลิงอยู่ในรูปทำ ให้ความน่าเชื่อถือของตัวแบบยังไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ

4.2 การทดสอบกับชุดข้อมูลรูปภาพกับตัวแบบในชุดข้อมูลชุดที่สอง

จากข้อที่ 4.1 เราจึงได้ทำการเพิ่มข้อมูลฝึกสอนเข้าไปอีกโดยเน้นรูปควันไฟในลักษณะที่มี เปลวเพลิงอยู่ในรูปด้วย และในส่วนรูปที่ไม่มีควันไฟเราก็เน้นรูปที่มีลักษณะโทนสีแดงและรูปที่มีทัศน วิสัยเป็นหมอกควันเพิ่มเข้าไปอีกด้วยโดยสุดท้ายแล้วเราได้ชุดข้อมูลฝึกสอนทั้งหมด 4,304 รูป แบ่งเป็นรูปภาพที่ไม่มีควันไฟ 2,097 รูปและรูปที่มีควันไฟ 2,207 รูปโดยรูปที่เพิ่มเข้ามาจะมีตัวอย่าง ดังรูปที่ 4.3 และ 4.4 นี้

รูปที่ 4.3 แสดงบางส่วนของรูปภาพที่ไม่มีควันไฟที่เพิ่มเข้ามา

รูปที่ 4.4 แสดงบางส่วนของรูปภาพที่มีควันไฟที่เพิ่มเข้ามา

โดยเมื่อนำตัวแบบที่ได้รับการฝึกสอนจากชุดข้อมูลล่าสุดนี้แล้วได้ค่าความถูกต้องจากการ ทำนายเป็น 0.97 ซึ่งเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิมในระดับที่น่าพึงพอใจโดยรายละเอียดแบ่งเป็นดังนี้ ข้อมูลทดสอบทั้งหมด 125 รูปแบ่งเป็น รูปที่ไม่มีควันไฟ 62 รูปและรูปที่มีควันไฟ 63 รูป

True	False	True	False
Positive	Positive	Negative	Negative
62	0	60	3

ตารางที่ 4.1 แสดงรายละเอียดการทำนาย

True Positive คือกรณีที่รูปไม่มีควันไฟและโมเดลทำนายว่าไม่มีควันไฟ False Positive คือกรณีที่รูปไม่มีควันไฟและโมเดลทำนายว่ามีควันไฟ True Negative คือกรณีที่รูปมีควันไฟและโมเดลทำนายว่ามีควันไฟ False Negative คือกรณีที่รูปมีควันไฟและโมเดลทำนายว่าไม่มีควันไฟ

4.3 การทดสอบกับชุดข้อมูลรูปภาพที่ได้มาจากวิดีโออินพุตในเว็บแอพพลิเคชั่น

เนื่องมาจากเราได้ทำการพัฒนาเว็บแอพพลิเคชั่นขึ้นมาเพื่อจำลองการทำงานของระบบเราจึง ได้ทำการหาวิดีโอเพื่อนำมาใช้ทดสอบการทำงานของระบบโดยวิดีโอที่นำมาใช้มีทั้งหมด 14 วิดีโอ แบ่งเป็นวิดีโอที่มีควันไฟ 10 วิดีโอ วิดีโอที่ไม่มีควันไฟ 3 วิดีโอ และวิดีโอที่มีทั้งควันไฟและไม่มีควันไฟ ในวิดีโอเดียวกัน 1 วิดีโอ โดยแต่ละวิดีโอจะได้รูปภาพทั้งหมด 14 รูปจำนวน 14 วิดีโอเราก็จะได้ จำนวนรูปภาพทั้งหมด 196 รูปโดยมีรายละเอียดการทำนายดังนี้

True	False	True	False
Positive	Positive	Negative	Negative
47	1	104	44

ตารางที่ 4.2 แสดงรายละเอียดการทำนาย

True Positive คือกรณีที่รูปไม่มีควันไฟและโมเดลทำนายว่าไม่มีควันไฟ False Positive คือกรณีที่รูปไม่มีควันไฟและโมเดลทำนายว่ามีควันไฟ True Negative คือกรณีที่รูปมีควันไฟและโมเดลทำนายว่ามีควันไฟ False Negative คือกรณีที่รูปมีควันไฟและโมเดลทำนายว่าไม่มีควันไฟ

บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

ในการทำโครงงานนี้สามารถพัฒนาเว็บแอพพลิเคชั่นที่รับอินพุตเป็นวิดีโอแล้วนำมาทำการ แบ่งเฟรมแล้วส่งให้ตัวแบบทำการทำนายและส่งค่ากลับมาแสดงผลได้อย่างถูกต้องในด้านของการ ทำงานของระบบถือว่าทำงานได้อย่างถูกต้องตามเส้นทางการไหลของข้อมูล แต่ในการด้านของความ ถูกต้องในการทำนายของตัวแบบนั้นดังจะเห็นได้จากผลในบทที่ 4 ที่จะเห็นได้ว่าแม้ในการทดสอบโดย ใช้ข้อมูลทดสอบที่ไม่เคยเห็นมาก่อน (Blind Test) จะได้ค่าความถูกต้องในการทำนายถึง 0.97 แต่ เมื่อนำมาทดสอบกับวิดีโออินพุตที่ก็ถือว่าเป็นข้อมูลทดสอบที่ไม่เคยเห็นมาก่อน (Blind Test) เช่นกัน จะเห็นว่าค่าความถูกต้องในการทำนายใด้เพียง 0.77 (151 จาก 196) ทำให้ตัวแบบที่ใช้ในการทำนาย ยังมีความไม่แน่นอนในการทำนายอยู่อีกทั้งการทำนายที่ผิดส่วนใหญ่ยังเป็นกรณี False Negative อีก ด้วยซึ่งเป็นกรณีที่ควรเกิดให้น้อยที่สุดจึงทำให้ตัวแบบนี้ยังคงต้องรับการฝึกสอนต่อไปเพื่อให้มีความ แน่นอนในการทำนายเพิ่มขึ้นมากกว่านี้ แต่จากการตรวจสอบการให้ความสำคัญในการทำนายของตัว แบบจากรูปภาพแกรดแคม (grad cam) ทำให้พบว่าตัวแบบยังคงทำนายรูปภาพจากบริเวณที่มีควัน ไฟอยู่ในรูปภาพจริง ๆ ทำให้เชื่อได้ว่าการฝึกสอนตัวแบบดำเนินมาอย่างถูกต้องแล้วแต่อาจจะยังคง สับสนกับวัตถุที่คล่ายควันไฟอย่างอื่นอีกอาทิเช่น ก้อนเมฆ จึงต้องมีการค้นคว้าและฝึกสอนต่อไป

5.2 ปัญหาที่พบและแนวทางแก้ไข

ข้อมูลที่นำมาใช้ในการฝึกสอนนั้นในรูปแบบมุมมองที่ต้องการยังคงหาได้ยากที่จะสามารถ เข้าถึงและนำมาได้โดยง่าย จึงต้องทำการหาชุดข้อมูลฝึกสอนให้มากกว่านี้เพื่อให้ตัวแบบทำนายได้ แน่นอนมากขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาต่อ

ควรทำการหาชุดข้อมูลฝึกสอนให้มากและหลากหลายกว่านี้เพื่อที่ตัวแบบจะได้สามารถ จำแนกลักษณะที่เป็นควันไฟได้โดยไม่สับสนกับวัตถุอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายกันเช่นก้อนเมฆ รวมถึง โทนสีของรูปภาพที่ทำนายรูปควันไฟในโทนสีออกน้ำตาลไม่ได้เพราะว่าชุดข้อมูลฝึกสอนเป็นรูปภาพ โทนสีสดอาจจะหารูปภาพในโทนสีต่าง ๆ เพิ่มขึ้นเผื่อในกรณีที่เจอรูปควันไฟที่มีหมอกควันบดบังจน ออกมาในลักษณะโทนสีน้ำตาล

เอกสารอ้างอิง

- [1] ส่วนควบคุมไฟป่า. (ม.ป.ป). การตรวจหาไฟทางกึ่งอากาศ.สืบค้น 20 ตุลาคม 2563, เข้าถึงได้ จาก http://www.dnp.go.th/forestfire/FIRESCIENCE/lesson%205/lesson5 3.htm
- [2] Natthawat Phongchit. (2018). Convolutional Neural Network (CNN) คืออะไร.สีบค้น 20 ตุลาคม 2563, เข้าถึงได้จาก https://medium.com/@natthawatphongchit/%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B8 %A5%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%94%E0%B8%B9%E0%B8%A7%E0%B8 %B4%E0%B8%98%E0%B8%B5%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%87-cnn-%E0%B8%81%E0%B8%B1%E0%B8%99-e3f5d73eebaa
- [3] Francois Chollet. (2020). *Transfer learning & fine-tuning*.สีบค้น 20 ตุลาคม 2563, เข้าถึงได้จาก https://keras.io/guides/transfer learning/
- [4] Francois Chollet. (2020). Keras.สืบค้น 20 ตุลาคม 2563, เข้าถึงได้จาก https://keras.io/about/
- [5] Mark Sandler. (2019). MobileNetV2.สืบค้น 20 ตุลาคม 2563, เข้าถึงได้จาก https://arxiv.org/abs/1801.04381v4
- [6] Abadi, Martín, Paul Barham, Jianmin Chen, Zhifeng Chen, Andy Davis, Jeffrey Dean, Matthieu Devin et al. "Tensorflow: A system for large-scale machine learning." In 12th {USENIX} symposium on operating systems design and implementation (OSDI 16), pp. 265-283. 2016.
- [7] Wikipedia.(2020).neural network.สืบค้น 20 ตุลาคม 2563, เข้าถึงได้จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Neural network
- [8] KENG SURAPONG. (2020). Transfer Learning คืออะไร.สืบค้น 10 มีนาคม 2563, เข้าถึง ได้จาก https://www.bualabs.com/archives/3493/what-is-transfer-learning-build-headless-mobilenet-model-transfer-learning-machine-learning-mobilenet-json-retrain-webcam-tensorflow-js-tfjs-
- [9] KENG SURAPONG. (2019). Visualization เจาะลึกภายใน Neural Network วิเคราะห์ Activation และ Gradient ด้วย Heatmap และ Grad-CAM คืออะไร.สืบค้น 25 มีนาคม 2563, เข้าถึงได้จาก https://www.bualabs.com/archives/2008/visualization-insideneural-network-analyze-activation-gradient-heatmap-gradcam-convnet-ep-4/

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก การใช้งานเว็บแอพพลิเคชั่น

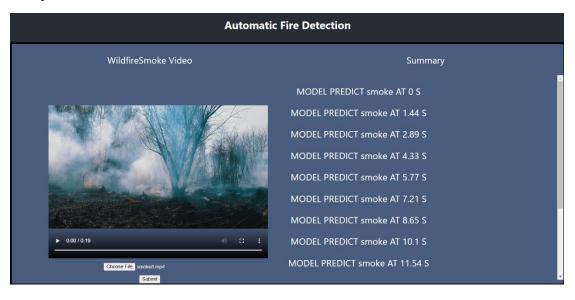
ก.1. รูปภาพเว็บแอพพลิเคชั่นตอนเริ่มต้น

ก.2. รูปภาพเว็บแอพพลิเคชั่นตอนอัปโหลดวิดีโอ

ก.3. รูปภาพเว็บแอพพลิเคชั่นตอนแสดงผลการทำนาย

ก.4. รูปภาพเว็บแอพพลิเคชั่นตอนเลื่อนลงเพื่อดูรูป grad cam

ก.5. รูป grad cam บางส่วนจากวิดีโอต่าง ๆ

ประวัติผู้เขียน

นายรักษ์พงศ์ ทอหุล เกิดเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2542 ณ จังหวัดเชียงใหม่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมจาก โรงเรียนจอมทอง เข้าศึกษาที่ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อ สิงหาคม 2560 โดยมี ความสนใจในด้าน การเขียนโปรแกรม โดยมีความตั้งใจจะไปทำงานในด้าน data science และ web development